

И следъ като нагостила чудесно Урашима, благодарната му приятелка го извадила на бѣлъ свѣтъ.

Младиятъ рибаръ скоро станалъ богатъ, защото не минавало день, въ който да не прави добро, безъ да мисли за отплата. А въ чудното огледало надзѣрталъ всѣкога, когато му останѣло време. Въ радостъ и мжка всѣкога го пленявали красивитѣ картини отъ морето и споменитѣ отъ двореца Ринго. И тъй, като билъ преизпълненъ съ тѣзи картини, решилъ да ги нарисува, та и другитѣ хора да имъ се радватъ. Така той станалъ великъ художникъ, за радостъ и гордостъ на своята страна и на своето време.

Прев. Ел. Чичовска.

Милостиня.

Хлѣбецъ ли ти искашъ, чичко?
Ахъ! не мога да ти дамъ;
Днесъ заключи мама всичко,
А пъкъ въ кѣщи азъ съмъ самъ...

Но вземи туй левче мое
И недей се ти сърди;
Нека цѣло да е твое
И що искашъ си купи!

На вземи и тазъ картинка —
Колко хубава е тя!
Двамата съ така Минка
Взехме си я сутринъта.

Па не се сърди ти, чичко,
Хлѣбецъ че не ще ти дамъ!
Чуй! заключи мама всичко,
А днесъ въ кѣщи азъ съмъ самъ...

Елена Бриса.